

Sygn. akt VIII GC 577/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie VIII Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący SSR del. Patrycja Baranowska

Protokolant Monika Ziębakowska

po rozpoznaniu w dniu 27 stycznia 2014 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P.

przeciwko ZAKŁAD (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w O.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej ZAKŁAD (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w O. na rzecz powódki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P. kwotę 79.938,68 zł (siedemdziesięciu dziewięciu tysięcy dziewięciuset trzydziestu ośmiu złotych sześćdziesięciu ośmiu groszy) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot:

- 22.000,00 zł od dnia 12 stycznia 2013 roku do dnia 31 maja 2013 roku,
- 5.000,00 zł od dnia 12 stycznia 2013 roku do dnia 19 czerwca 2013 roku,
- 23.895,08 zł od dnia 12 stycznia 2013 roku do dnia 2 lipca 2013 roku,
- 33.148,29 zł od dnia 17 stycznia 2013 roku do dnia 2 lipca 2013 roku,
- 21.000,00 zł od dnia 17 stycznia 2013 roku do dnia zapłaty,
- 58.938,68 zł od dnia 20 stycznia 2013 roku do dnia zapłaty,

II. umarza postępowanie w pozostałym zakresie,

III. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 10.467,00 zł (dziesięciu tysięcy czterystu sześćdziesięciu siedmiu złotych) tytułem kosztów procesu,

IV. wyrokowi w punktach I i III nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt VIII GC 577/13

UZASADNIENIE

Powódka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. wniosła o zasądzenie od pozwanej Zakładu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w O. kwoty 163.982,05 zł z ustawowymi odsetkami od kwot: 50.895,08 zł od dnia 12 stycznia 2013 r., 54.148,29 zł od dnia 17 stycznia 2013 r., 58.938,68 zł od dnia 20 stycznia 2013 r. oraz kosztami procesu. W uzasadnieniu powódka wskazała, że pozwana zakupiła u powódki mięso za kwotę 163.982,05 brutto. W

związku z powyższym wystawiła trzy faktury VAT w dniach 1, 6 i 9 stycznia 2013 r., których termin zapłaty upływał odpowiednio w dniach 11, 16 i 19 stycznia 2013 r. Pozwana potwierdziła odebranie towaru dokumentami WZ. Powódka zawarła z pozwanym ugodę obejmującą należności z ww. faktur, jednak pozwana nie dokonała zapłaty w ww. zakresie.

W pismach z dnia 7 czerwca 2013 r. i 21 czerwca 2013 r. powódka ograniczyła pozew do kwoty 136.982,05 zł. Postanowieniem z dnia 16 sierpnia 2013 r. postępowanie zostało umorzone w zakresie kwoty 27.000 zł i zwrócono powódce kwotę 1.350 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 16 sierpnia 2013 r. na rzecz powódki przyznano kwotę 136.982,05 zł z odsetkami ustawowymi od kwot: 23.895,08 zł od dnia 12 stycznia 2013 r., 54.148,29 zł od dnia 17 stycznia 2013 r., 58.938,68 zł od dnia 20 stycznia 2013 r. oraz kosztami procesu.

Pozwana wywiodła sprzeciw od powyższego orzeczenia, wnosząc o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jej rzecz od powódki kosztów procesu. Pozwana podniosła, że powództwo jest przedwczesne, bowiem przedstawiciele pozwanej wielokrotnie uzgadniali z powódką przesunięcie terminów płatności ustalonych w ugodzie. Nadto pozwana dokonała w dniu 2 lipca 2013 r. zapłaty kwoty 57.043,37 zł. W ocenie pozwanej przynajmniej w stosunku do kwoty 88.982,05 zł roszczenie jest przedwczesne, bowiem termin płatności tej kwoty przypadał na 31 maja 2013 r. Na tydzień przed terminem płatności powódka nie miała zatem legitymacji do wdania się w spór sądowy w tym zakresie.

W piśmie z dnia 23 grudnia 2013 r. powódka ograniczyła powództwo do kwoty 79.938,68 zł z ustawowymi odsetkami od kwot: 22.000 zł od dnia 12 stycznia 2013 r. do 31 maja 2013 r., 5.000 zł od dnia 12 stycznia 2013 r. do 19 czerwca 2013 r., 23.985,08 zł od dnia 12 stycznia 2013 r. do 2 lipca 2013 r., 33.148,29 zł od dnia 17 stycznia 2013 r. do 2 lipca 2013 r., 21.000 zł od dnia 17 stycznia 2013 r. i 58.938,68 zł od dnia 20 stycznia 2013 r.

Na rozprawie w dniu 27 stycznia 2014 r. pozwana wskazała, że nie kwestionuje wysokości zadłużenia oraz wyliczenia odsetek ustawowych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka (...) spółka w ograniczoną odpowiedzialnością w P. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej dokonuje sprzedaży mięsa.

W styczniu 2013 r. pozwana Zakład (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w O. nabyła od powódki półtusze wieprzowe, w związku z czym powódka wystawiła następujące faktury VAT:

- w dniu 2 stycznia 2013 r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 50.895,08 zł brutto tytułem zbycia 6.295 kg mięsa, z terminem zapłaty określonym na 11 stycznia 2013 r.,

- w dniu 7 stycznia 2013 r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 54.148,29 zł brutto tytułem zbycia 6.785,500 kg mięsa, z terminem zapłaty określonym na 16 stycznia 2013 r.

- w dniu 10 stycznia 2013 r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 58.938,68 zł brutto tytułem zbycia 7.385,800 kg mięsa, z terminem zapłaty określonym na 19 stycznia 2013 r.

Wydanie towaru było potwierdzane dokumentami WZ. Wskazany powyżej fakturom przyporządkowane zostały odpowiednio: WZ nr (...) z dnia 1 stycznia 2013 r., (...) z dnia 6 stycznia 2013 r. i (...) z dnia 9 stycznia 2013 r.

Dowód:

- faktury VAT k. 15, 17, 19

- dokumenty WZ k. 16, 18, 20

W dniu 31 maja 2013 r. powódka dokonała wpłaty kwoty 22.000 zł jako tytuł zapłaty wskazując fakturę VAT nr (...).
W dniu 19 czerwca 2013 r. dokonała wpłaty kwoty 5.000 zł wskazując ten sam tytuł.

Okoliczność bezsporna

W dniu 2 lipca 2013 r. pozwana dokonała na rzecz powódki zapłaty kwoty 57.043,37 zł jako tytuł wpłaty wskazując „FV 10/50”.

Dowód:

- potwierdzenie wpłaty k. 51

W dniu 11 marca 2013 r. pomiędzy powódką a pozwaną została zawarta ugoda. Stosownie do jej treści pozwana oświadczyła, że posiadała wobec powódki wymagalny dług wynikający z umowy sprzedaży potwierdzonej fakturami VAT nr (...) (§1). W chwili zawarcia ugody kwota zadłużenia wynosiła 215.109,91 zł (§2). Pozwana zobowiązała się zapłacić na rzecz powódki całość zadłużenia w następujących ratach:

- 51.127,86 zł w terminie do dnia 29.03.2013 r.,
- 75.000 zł w terminie do dnia 30 kwietnia 2013 r.,
- 88.982,05 zł w terminie do dnia 31 maja 2013 r. (§3).

W §4 stwierdzono, że w razie niewywiązania się przez pozwaną w terminie z obowiązku zapłaty choćby jednej raty o której mowa w §3, porozumienie jest nieważne i nie wywołuje żadnych skutków prawnych. Cała należność staje się natychmiast wymagalna.

Pozwana reprezentowana była przez prokurenta samoistnego S. Ł..

Dowód:

- ugoda z dnia 11.03.2013 r. k. 9-10
- wniosek o zmianie danych k. 11-13
- udzielenie prokury k. 14

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie ustalony został na podstawie dokumentów przedłożonych przez powódkę wraz z pozwem – ugody, faktur, dowodów wydania oraz dowodu wpłaty. Pozwana nie kwestionowała ich prawdziwości oraz treści, zaś Sąd również nie powziął wątpliwości w tym zakresie.

Zauważyć przy tym należy, że stan faktyczny był niesporny pomiędzy stronami. Pozwana nie kwestionowała faktu składania zamówień, zawarcia umowy, a tym samym zaistnienia podstaw do wystawienia przez powódkę faktur VAT przedłożonych wraz z pozwem. Nie podważała tym samym wysokości zadłużenia oraz ustalonych przez powódkę terminów płatności. Nie kwestionowała również faktu zawarcia ugody i jej treści. Podnosiła jednak, że częściowo uregulowała należności określone w ugodzie (co do kwoty 57.043,27 zł). Zarzuty pozwanej koncentrowały się także wokół rzekomych uzgodnień stron, na mocy których terminy płatności ustalone w umowie uległy przesunięciu. W związku z powyższym pozwana zarzucała przedwczesność powództwa.

Niemniej jednak na rozprawie poprzedzającej wydanie wyroku pozwana wyraźnie wskazała, że nie kwestionuje wysokości zadłużenia oraz sposobu wyliczenia odsetek. W kontekście treści oświadczenia pozwanej należało przyjąć, iż uznała ona roszczenie.

Podstawę prawną powództwa stanowił art. 535 k.c., zgodnie z którym przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. W kontekście brzmienia cytowanego przepisu nie budzi wątpliwości okoliczność, że powódka wydała rzecz pozwanej i została ona odebrana przez pozwaną, a także to że pozwana nie dokonała zapłaty za zamówiony towar.

W pierwszej kolejności zauważenia wymaga okoliczność, że po ostatecznym sprecyzowaniu powództwa powódka dochodziła zapłaty kwoty 79.938,68 zł z ustawowymi odsetkami od poszczególnych kwot, wskazanych w piśmie z dnia 23 grudnia 2013 r. Ocena zasadności powództwa ograniczała się zatem do wskazanej powyżej kwoty.

Wysokość należności wynikała z faktur oraz ugody z dnia 11 marca 2013 r. przedłożonych przez powódkę, których pozwana nie kwestionowała. Z tego względu zasadne było przyjęcie, że powódce przysługiwała należność w wysokości 163.982,05 zł stanowiąca sumę należności z faktur o numerach nr 92/SM/2013, 50/SM/2013 i 10/SM/2013. Podnoszony przez pozwaną fakt zapłaty w dniu 2 lipca 2013 r. kwoty 57.043,37 zł został uwzględniony przez powódkę i skutkowało to ograniczeniem powództwa o powyższą kwotę. Nie może przy tym umknąć uwadze fakt, iż zapłaty w ww. zakresie nastąpiła po wytoczeniu powództwa (pозew złożony w dniu 24 maja 2013 r.), stąd powódka nie mogła jej uwzględnić w pozwie. Po wtóre zaś z uwagi na cofnięcie powództwa w tej części (co do kwoty 57.043,37 zł) analizowana wpłata nie mogła mieć wpływu na treść rozstrzygnięcia i ocenę zasadności zadania zapłaty kwoty 79.938,68 zł.

Odnosząc się zaś do podnoszonej przez pozwaną przedwczesności powództwa Sąd uznał, że zarzut ten jest bezzasadny. Po pierwsze bowiem pozwana nie wykazała podnoszonych twierdzeń dotyczących istnienia porozumienia stron, uzgodnień z powódką dotyczących odroczenia terminu zapłaty. Nie przedstawiła żadnych dowodów na poparcie okoliczności, że takie porozumienie rzeczywiście zostało zawarte z udziałem stron. Cofnęła bowiem pierwotnie zgłoszony wniosek o przesłuchanie na powyższą okoliczność prokurenta pozwanej.

Nie sposób zaakceptować także twierdzeń pozwanej dotyczących przedwczesności żądania zapłaty z uwagi na wyznaczenie terminu płatności trzeciej raty na 31 maja 2013 r. i wystąpienie z powództwem przed upływem powyższego terminu. Zgodnie bowiem z brzmieniem §4 ugody, której treść pozwana zaakceptowała, w przypadku niewywiązania się z obowiązku zapłaty choćby jednej raty porozumienie miało być nieważne, a cała należność stawała się natychmiast wymagalna. Pozwana nie kwestionowała okoliczności, aby pierwsze dwie raty zostały uregulowane przez pozwaną w określonych w ugodzie terminach. Powyższe potwierdza fakt, że pozwana sama powoływała się na wpłatę dokonaną po ustalonych w ugodzie terminach płatności rat i w wysokości niższej niż ich suma.

Przede wszystkim jednak stwierdzić należy, że pozwana uznała powództwo. W myśl natomiast art. 213 § 2 k.p.c. Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. W ocenie Sądu w niniejszej sprawie nie zaistniały żadne okoliczności, które uzasadniałyby zakwalifikowanie uznania jako wypełniającego podane w cytowanym przepisie przesłanki. Ostatecznie zatem z uwagi na treść dokumentów przedłożonych przez powódkę, fakt zgodności twierdzeń faktycznych z brzmieniem ugody i przedstawionych faktur, a przede wszystkim treścią oświadczenia pozwanej na rozprawie w dniu 27 stycznia 2014 r. należało uznać, że zasadne jest żądanie zapłaty kwoty 79.938,68 zł. Taka też kwota została zasądzona na rzecz powódki w punkcie I wyroku.

Także roszczenie powódki w zakresie odsetek nie budzi wątpliwości, a ponadto nie było podważane przez pozwaną. Podstawę rozstrzygnięcia w tym zakresie stanowił art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Orzekając o odsetkach od przyznanej powódce kwoty Sąd miał na względzie terminy dokonanych wpłat przy uwzględnieniu terminów zapłaty, określonych w fakturach VAT. Zasadne było odstąpienie od wyliczeń przy

uwzględnieniu terminów zapłaty, określonych w ugodzie a to z uwagi na fakt, że przestały one wiązać strony z uwagi na nieterminową realizację obowiązków określonych w ugodzie (§4 ugody).

Termin zapłaty faktury VAT nr (...) upływał z dniem 11 stycznia 2013 r. Pozwana dokonała na poczet należności wynikającej z ww. faktury wpłat w łącznej wysokości 27.000 zł. Powódka zgodnie ze wskazaniem dłużnika zaliczyła te wpłaty na poczet długu, wynikającego z ww. faktury zgodnie z art. 451 § 1 k.c. W tej sytuacji wobec dokonania wpłaty 22.000 zł w dniu 31 maja 2013 r. zasadne było przyznanie odsetek od tej kwoty za okres od 12 stycznia 2013 r. do 31 maja 2013 r., zaś od kwoty 5.000 zł od dnia 12 stycznia 2013 r. do dnia zapłaty, to jest 19 czerwca 2013 r. Do zapłaty z analizowanej faktury pozostała nadal kwota 23.895,08 zł , którą pozwana uiściła w dniu 2 lipca 2013r. Wówczas bowiem w tytule przelewu wskazała także fakturę nr (...). W związku z powyższym odsetki od kwoty 23.895,08 zł przysługują powódce za okres od 12 stycznia 2013 r. do 2 lipca 2013 r.

Z kwoty wpłaconej przez pozwaną w dniu 2 lipca 2013 r. pozostała zatem kwota 33.148,29 zł. Wobec wskazania przez pozwaną ze wpłata następuje również na poczet należności wynikających z faktury nr (...), stosownie do treści art. 451 § 1 k.c. wpłata w podanej części została zaliczona na poczet długu stwierdzonego tą właśnie fakturą. Termin zapłaty faktury przypadał na 16 stycznia 2013 r., stąd zasadne było przyznanie odsetek od kwoty 33.148,29 zł za okres od 17 stycznia 2013 r. do 2 lipca 2013 r. Należności z opisywanej faktura nie została pokryta co do kwoty 21.000 zł, co uzasadniało obciążenie pozwanej odsetkami od powyższej kwoty od dnia 17 stycznia 2013 r.

Pozwana w żadnej części nie uiściła należności wynikających z faktury o numerze (...). W związku zatem z faktem, iż termin płatności faktury upłynął z dniem 19 stycznia 2013 r., odsetki od kwoty 58.938,68 zł przysługują powódce od dnia 20 stycznia 2013 r.

Powództwo w zakresie żądania zapłaty kwoty 57.043,37 zł podlegało natomiast umorzeniu. W tym zakresie powódka cofnęła bowiem powództwo w piśmie z dnia 23 grudnia 2013 r. Cofnięcie to należy uznać za skuteczne wobec brzmienia art. 203 § 1 i 4 k.p.c. Zgodnie zaś z treścią art. 355 § 1 k.p.c. sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. Z uwagi na powyższe w punkcie II Sąd umorzył postępowanie w opisywanym zakresie.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu oparto na przepisach art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 108 k.p.c. Powódkę należało uznać za wygrywającą proces co do całości dochodzonej pierwotnie kwoty – również w zakresie umorzenia, gdyż zapłata leżąca u podstaw cofnięcia powództwa w części i umorzenia postępowania nastąpiła w toku procesu. Na przyznane od pozwanej na rzecz powódki koszty w wysokości 10.467 zł składa się: uiszczona opłata od pozwu pomniejszona o zwrócone powódce 1.350 zł (k. 42) to jest 6.850 zł (k. 4), opłata od pełnomocnictwa – 17 zł (k. 5) oraz 3.600 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika, ustalone na podstawie §6 pkt 6 w zw. z § 2 pkt 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t. jedn. Dz. U. 2013 rok, poz. 490).

W punkcie IV Sąd nadał wyrokowi w punktach I i III rygor natychmiastowej wykonalności. Podstawę rozstrzygnięcia w tym zakresie stanowił art. 333 § 1 pkt 2 k.p.c. Zgodnie z powołanym przepisem sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności jeśli zasądza roszczenie uznane przez pozwanego. Wobec stanowiska, przedstawionego przez pozwaną na rozprawie w dniu 27 stycznia 2014 r. zasadne było zaopatrzenie wyroku we wskazany rygor.